

(อม.๔๙)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๑๓/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง

- อัยการสูงสุด ผู้ร้อง
- นางสาวจันทภา พิษณุไวยศวาท ที่ ๑
- บริษัท บีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒
- นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓ ผู้คัดค้าน
- นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒ องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง

เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สิน รวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สิน รวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน และคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สิน รวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สิน รวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สิน รวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สิน รวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาจากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรีریان เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจาก นายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจาก นายจิ่งเซียง ฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจาก นายสมบัติ พิษณุไวยศยาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่ นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับ นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติลเคย์ และโครงการบุติก ซิตี้

จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญาชำระเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชีนางจิรารวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔ - ๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามรายการดังกล่าวจำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจาก นายไชยา พงศ์เรืองรอง เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยา ซึ่งไม่จำเป็นต้องนำเงินในบัญชีธนาคารเท่านั้นมาให้กู้ยืม นายไชยา ประกอบธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืมกรณีกู้ยืมเงินจาก นายจั่งเชียง ฉิน โดยมีได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็นเหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไปแม้ นายจั่งเชียง ปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่ นายจั่งเชียง ให้กู้ยืมเงินจริงและขณะนั้น ศาลล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรณีกู้ยืมเงินจาก นายสมบัติ พิษณุไวยศยาท พี่เขยผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มีหลักฐานเป็นหนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมานานขาดตกไปบ้างก็ไม่เป็นเหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ กรณีสัญญาจ้างทำของเป็นการว่าจ้างโดยตรงระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับ นายอลงกรณ์ แซ่หวัง การตรวจสอบจากบริษัทจอมเทียน ฮอไลเดย์ จำกัด หรือบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ย่อมไม่พบการว่าจ้างในงบการเงิน ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับ นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของ นางอุไร แต่ปัจจุบัน นางอุไร และผู้คัดค้านที่ ๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เนื่องจาก นางอุไร ไม่เคยแบ่งผลประโยชน์ให้ตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้น และ นางอุไร ฉวยโอกาส

บริหารบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไว้แต่เพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตาม นางอุไร ให้การรับว่า มีการทำงานให้แก่โครงการของ นายอลงกรณ์ จริง กรณียรยนต์ย์ห่อปีเอ็มดับเบิ้ลยู ผู้ถูกกล่าวหา ทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยนำเงินช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจาก นายสมบัติ อีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท ไปชำระเงินดาวน์ จากนั้น ผู้ถูกกล่าวหานำเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงินที่ชำระไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. आयัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ผ่อนชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินบางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักย้าย โอน หรือปกปิดทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มาชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริง โดยขัดต่อความเป็นจริงหรือไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้อง โดยมีเพียงการดูจากกระแสเงินเท่านั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ (ที่ถูก ฝากวันที่) จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิรารรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์บีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ตรวจสอบพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สิน รวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สิน รวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สิน รวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สิน รวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สิน รวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สิน รวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน และกรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ รวมทั้งการรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี รวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา

ชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจาก นายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจาก นายจั่งเชียง ฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจาก นายสมบัติ พิษณุไวยศยาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดิน ให้แก่ นางอุไร พิษัยกำจรุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้าง นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้อีเสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบุติก ซิตี เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการตรวจสอบ ใต้วงยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่าสัญญากู้ยืมเงิน ทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ที่ฝากด้วยเช็คสั่งจ่ายโดยสำนักเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของ นางกัลยาณี เจติยานุวัตร ๘ รายการ เงินที่ฝากโดย นางจุฑาทิพย์ วิลาด ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดย นายจิรเดช วรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืมธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอดุสิต กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นภาระซ้ำซ้อน ผู้ร้องจึงขอเฉพาะที่ดิน ให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัท เฮ้าส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้น จึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ดังนี้ คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิรวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าว จำนวน ๑๙๐,๙๓๗ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๖ และ आयัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑๐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ทรัพย์สินรายการ ๑๐ มีชื่อ นายณัฐวุฒิ พิษณุไวยศยวาท นายอนุชิต พิษณุไวยศยวาท และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคลที่มาจากการยึดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้นั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีนี้ จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่

ตามกฎหมายดังกล่าวย่อมมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนด และให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืม และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาามาพิจารณา เป็นการพิจารณานอกคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมาจากสัญญากู้ยืม สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความน่าเชื่อถือของพยานเพื่อประกอบการไต่สวนในคดีนี้ได้ จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจาก นายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่า การที่ นายไชยา ไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ใดมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมก็ไม่ใช่พิรุณ เพราะ นายไชยา และผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริงและมีการทำสัญญากู้ยืมเป็นหลักฐาน แม้ นายไชยา จะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หาก นายไชยา ไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ มาแสดงต่อศาลระบุข้อความว่า นายไชยา พงศ์เรืองรอง ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงิน จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็มีใช้จะฟังเป็นยุติตามสัญญานั้นเสมอไป ศาลยังจะต้องพิจารณาถึงเหตุผลและพยานหลักฐานอื่นประกอบด้วย เมื่อพิจารณาถึงคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมทั้ง นายไชยา พยานของผู้ร้องแล้ว ต่างเบิกความอ้างว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของ นายไชยา เอง แต่ นายไชยา ก็มีได้เบิกความถึงรายละเอียดของแหล่งรายได้อันเป็นที่มาของเงินให้กู้ยืมนี้ว่ารวบรวมเงินได้

มาจากการงานตามสัญญาใด ตั้งแต่เมื่อใด ใครเป็นผู้จ่ายเงิน ได้รับเงินเป็นจำนวนเท่าใด และมีหลักฐานการรับเงินอย่างไรบ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของ นายไชยา รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินมีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๕๓ ถึง ร.๖๐ ซึ่งความเคลื่อนไหวทางการเงินของ นายไชยา ตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่า นายไชยา ไม่น่าจะมีเงินเก็บสะสมไว้จำนวนมากดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่ นายไชยา มิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี นั้น ก็ขัดกับที่ นายไชยา เบิกความต่อศาลถามเรื่องการชำระภาษีว่า นายไชยา ชำระภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ ไม่มีส่วนใดที่ นายไชยา รับว่า จงใจหลีกเลี่ยงภาษีการไม่ชำระภาษีบางปี นายไชยา อาจมีเหตุผลอื่น อุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการคาดเดาเอาเอง และส่งผลเสียต่อ นายไชยา ทั้ง นายไชยา เป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมเป็นเงินสดทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของ นายไชยา และผู้ถูกกล่าวหาเอง หาได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุนไม่ จึงมีน้ำหนักน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อเท็จจริงยังปรากฏจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ว่า ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะทำสัญญากู้ยืมเงินจาก นายไชยา ฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหา มีบัญชีเงินฝากธนาคารอยู่แล้วถึง ๙ บัญชี แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารอยู่เป็นประจำ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเก็บเงินสดจำนวนมากที่กู้ยืมไว้ที่บ้านแล้วทยอยนำไปฝากธนาคาร จึงขัดแย้งกับพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่า นายไชยา มีเงินสดเพียงพอที่จะให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจาก นายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจาก นายจูงเชียง ฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่ นายจูงเชียง ให้การว่า ไม่สนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาแต่ยังให้กู้ยืมเงิน

จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัย แต่อย่างไร เพราะบุคคลทั่วไปมักจะเบิกความต่อศาล หรือให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดโดยเฉพาะ เรื่องเกี่ยวกับการเมืองนั้น เห็นว่า จำนวนเงินที่ให้กับผู้กู้มีมากถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และไม่มีหลักประกันใดๆ ประกอบกับทางไตสวนไม่ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายรู้จักสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ว่า นายจูงเชียง อาจต้องการคบหาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจากทั้งสองคนเป็น และเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและทำอาชีพอย่างอื่นด้วย จึงให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างความสัมพันธ์ อันดีในอนาคต ก็เป็นการคาดเดาของผู้ถูกกล่าวหาเพียงฝ่ายเดียว นอกจากนี้ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อไปว่า เงินที่ให้กับผู้กู้ยืมอาจเป็นเงินที่ นายจูงเชียง เก็บไว้เป็นการส่วนตัว ไม่ใช่เงินของบริษัท เม่งไต จำกัด ซึ่ง นายจูงเชียง เป็นกรรมการผู้จัดการ จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้างโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ เมื่อทั้งสองฝ่าย ต่างยอมรับว่ามีการกู้เงินและส่งมอบเงินกันจริงก็เป็นการเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว นั้น เห็นว่า ในทางไตสวน นายจูงเชียง อ้างว่าเงินที่ให้กับผู้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัท เม่งไต จำกัด เตรียมไว้สำหรับการซื้อขาย ข้าวเปลือกกับเกษตรกรในแต่ละวัน ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์เงินดังกล่าวเป็นเงินส่วนตัวของ นายจูงเชียง จึงขัดกับคำเบิกความของ นายจูงเชียง เมื่อ นายจูงเชียง เป็นผู้บริหารของบริษัทและบริษัทมีหนี้สินมากมาย จนถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลาย ย่อมเป็นการผิดวิสัยที่ นายจูงเชียง จะนำเงินของบริษัทจำนวนมากไปให้ผู้อื่นกู้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาชำระเงินตามสัญญาผู้กู้ไม่ปรากฏว่า นายจูงเชียง ได้เร่งรัดติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ จึงไม่น่าเชื่อว่า นายจูงเชียง จะนำเงินไปให้ผู้เช่นนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้กู้ยืมเงินจาก นายจูงเชียง ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาผู้กู้ยืมเงินจาก นายสมบัติ พิษณุไวศยวาท ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติ เป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาผู้กู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติ โดยทำสัญญาผู้กู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบเงินที่ผู้กู้ยืม ให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และ นายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดเกี่ยวกับการรับเงินผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจาก นายสมบัติ หลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญาผู้กู้ยืมเพราะความไวใจซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ญาติโดยตรง

จึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้หาใช่ข้อพิรุณไม่ นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วน จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วน นายสมบัติ ผู้ให้กู้ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้าน นายสมบัติ ทุกครั้ง การกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินจำนวนมาก ผู้ถูกกล่าวหาน่าจะจดจำวันเวลาที่มีการรับมอบเงินกู้กันจริงได้ เนื่องจากเป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินและมีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องเป็นหนี้ หากไม่มีการส่งมอบเงินที่กู้ยืมกันจริง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และ นายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน ทำให้เชื่อว่าจะไม่มีการกู้เงินกันจริง สัญญากู้ยืมเงิน นายสมบัติ จึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงิน นายสมบัติ ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จาก นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๘๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับจาก นางอุไร ไม่ขัดแย้งกัน การที่ นางอุไร ให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและเบิกความต่อศาลกลับคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้ครั้งแรกว่าไม่เคยชำระเงินตามสัญญาจะซื้อจะขาย จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นเพราะมีสาเหตุโกรธเคือง และขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหาในกิจการของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น เห็นว่า แม้ นางอุไร ให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่า นางอุไร ตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๘๘๒๑ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย

ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงและได้ชำระเงินไปแล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้น นางอุไร ให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้การต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การในครั้งแรกว่า นางอุไร ไม่มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นลูกค้าประจำที่ร้านอาหารของ นางอุไร ได้มาพูดขอร้องว่าจะขอใส่ชื่อ นางอุไร เป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าว แล้วนำเอกสารมาให้ นางอุไร ลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้เป็นชื่อ นางอุไร ตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไร เห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา แต่หลังจากนั้น เมื่อ นางอุไร ได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่องจบเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหากลับบ่ายเบี่ยง ทำให้ นางอุไร และครอบครัวรู้สึกกังวลไม่มีความสุข นางอุไร จึงตัดสินใจให้การใหม่และเบิกความไปตามความจริง ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นางอุไร กลับคำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิได้รับในหุ้นของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ในชั้นศาล นางอุไร เบิกความยอมรับว่า นางอุไร และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของ นางอุไร ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้รับความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าว โดย นางอุไร จะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของ นางอุไร ดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ก็ได้รับความตามที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หุ้น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท และในส่วนผลประโยชน์ประกอบ การ นางอุไร เบิกความว่า บริษัทฯ ดังกล่าว ประกอบธุรกิจทำรอบประตู หน้าต่าง แล้วจะนำไปติดตั้งให้แก่ลูกค้า แต่ผลประโยชน์ของ บริษัทฯ มีกำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะฟังว่า นางอุไร ได้ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไร ของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่ นางอุไร ยังโต้เถียงอยู่ว่าเป็นสิทธิของตน เพราะเป็นผู้ชำระเงินค่าหุ้นแทน และทางใต้สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่ นางอุไร ได้รับมีมากกว่า การฟ้องร้องตั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท แฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด

ผู้ถูกกล่าวหาที่เบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีการชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มีการดำเนินกิจการนี้ ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่ นางอุไร จะได้รับ ซึ่งคำให้การและคำเบิกความ ที่กลับคำให้การเดิมของ นางอุไร นี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้ นางอุไร เสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงินที่ตนเองชำระไปคืน จึงมีเหตุผลให้รับฟังเป็นความจริง นอกจากนี้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจง ตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจาก นางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท ชัดแย้งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจาก นางอุไร จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นศาลผู้ถูกกล่าวหา ยังคงเบิกความยืนยันว่าได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว นางอุไร เป็นฝ่ายผิดสัญญา จึงไม่ติดใจเรียกร้องเงินในส่วนนี้คืน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความขัดแย้งกันว่าได้รับเงินจาก นางอุไร เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจาก นางอุไร เพียงจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อสำคัญที่จะพิสูจน์ว่ามีการรับเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในชั้นศาลเพื่อไต่สวนให้ได้ความจริงในข้อนี้ มาแต่ต้น กลับเพิกยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง เมื่อพิจารณาประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงินมัดจำกรณีผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำ ทั้งไม่ปรากฏว่า นางอุไร ใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิรับตามสัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงิน จำนวนมากด้วยแล้ว ก็ยิ่งสนับสนุนคำให้การของ นางอุไร ที่ว่าไม่ได้ชำระเงินให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้มีน้ำหนักรับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญา จะซื้อจะขายดังกล่าว นั้น อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ข้อนี้ ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ว่า แม้ นายอลงกรณ์ จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หาก นายอลงกรณ์ เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่อกับงาน และงานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของ

นายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้ง นางอุไร ได้ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการ ประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เห็นว่าสัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๙ เป็นการทำสัญญาต่างตอบแทนระหว่าง นายอลงกรณ์ ผู้ว่าจ้างและผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง โดยระบุว่า ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. ในโครงการจอมเทียน ฮอไลเดย์ จำนวน ๔ ตึก และโครงการบูติก ซิตี้ จำนวน ๒ ตึก จำนวน ๗๙๖ ห้อง ราคาห้องละ ๓๓,๙๒๐ บาท และผู้ว่าจ้างตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงินจำนวนมาก และมีจำนวนห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา อันได้แก่ ผลสำเร็จของงานว่าเมื่อใด ไม่ระบุระยะเวลาการส่งมอบงานในสัญญา ไม่มีการตกลงเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบเมื่อผู้รับจ้างทำงานล่าช้า สิทธิในการเลิกสัญญา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ การเลือกผู้รับจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพิ่งเข้าร่วมหุ้นกับบุคคลอื่นทำบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้มาก่อน ส่วน นายอลงกรณ์ ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่าสนิทสนมกับ นายอลงกรณ์ เป็นอย่างดี ดังนั้น การที่ นายอลงกรณ์ ตัดสินใจเลือกให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำงานให้ จึงเป็นการยอมรับความเสี่ยงในการทำงาน ทั้งไม่กำหนดระยะเวลาในการทำงานแล้วเสร็จ การที่ นายอลงกรณ์ อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้คำมั่นว่าจะทำงานให้เสร็จภายใน ๒ เดือน และผู้คัดค้านที่ ๓ พาลูกน้องของ นายอลงกรณ์ ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมาบอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์ จึงเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ขัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ไม่เคยพาคนงานของ นายอลงกรณ์ ไปดูโรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็ก ๆ ใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน จึงเป็นข้อพิรุธ เนื่องจากการประกอบธุรกิจโรงแรมย่อมต้องการผลกำไรจากการเปิดกิจการ และมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ หากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่อาจดำเนินงานให้แล้วเสร็จ หรือมีความชำรุดบกพร่องจากการรับจ้าง ก็จะมีผลกระทบต่อผลประกอบการในกิจการของ นายอลงกรณ์ ได้ นอกจากนี้ ตามสัญญาจ้างทำของ

ผู้คัดค้านที่ ๓ และ นายอลงกรณ์ ต่างเป็นผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในนามตนเอง โดย นายอลงกรณ์ ถือหุ้นในบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และถือหุ้นในบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบูติก ซิตี้ และเป็นกิจการในครอบครัว แต่ นายอลงกรณ์ ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้ง ๒ บริษัท เหตุใด นายอลงกรณ์ ถึงทำสัญญาในนามส่วนตัว ไม่ทำสัญญาในนามนิติบุคคล หากตนเป็นเพียงผู้ถือหุ้น มิใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุอันสมควรประการใดต้องทำสัญญาในนามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง หากมีปัญหา นายอลงกรณ์ ก็ต้องรับผิดชอบเอง การตกลงว่าจ้างในนามนิติบุคคล ความรับผิดชอบในการผิดนัดไม่ชำระค่าจ้างจะเป็นความรับผิดชอบของนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว จึงเป็นที่น่าสงสัยว่า นายอลงกรณ์ เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมทั้งสองแห่ง ที่แท้จริงตามที่กล่าวอ้างหรือไม่ นอกจากนี้ ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ตนทำสัญญาในนามส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก ทั้งที่หากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจจริง ก็น่าที่จะทำสัญญาในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลได้ ประกอบกับ นางอุไร ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด มี นางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบูลย์ หรือ นางเกษมมล จันทร์ช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัท แต่อย่างไร หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัว ก็จะต้องนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานเอง ซึ่ง นางอุไร ในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้น ก็จะต้องทราบ เนื่องจากบริษัทมีคนงานไม่มากประมาณ ๗ คน แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัว แต่อย่างไร บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว การทำสัญญาจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่ามีความเกี่ยวข้องกับบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จริงหรือไม่ นอกจากนี้ ในส่วนการชำระเงินค่าจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การและเบิกความว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค้างวดงานที่เหลือ พนักงานบริษัทจะโทรศัพท์แจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้ นายอลงกรณ์ ชำระเงิน ซึ่ง นายอลงกรณ์ ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็น “เงินสด” ทุกครั้ง บางครั้งผู้ถูกกล่าวหา และบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร

และหลังจากนั้น จะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของรวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น ก็แตกต่างจากที่ นายอลงกรณ์ ให้การว่า นายอลงกรณ์ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็นเช็คหลายฉบับ ฉบับละประมาณหลักล้านบาทขึ้นไป แต่จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คธนาคารใด แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินตามเช็คที่ส่งจ่ายได้ นายอลงกรณ์ จึงได้นำเงินส่วนตัวจ่ายให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ส่วนค่าจ้างที่เหลืออีก ๑๘,๙๐๐,๐๙๖ บาท ได้ทยอยจ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยแบ่งจ่ายเป็นงวด ๆ งวดละ ๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าเช็คจะไม่สามารถเรียกเก็บได้จึงจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดให้ ซึ่งในขณะนั้นบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาก่อสร้างโครงการทั้งสองแห่ง และเมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัทแล้ว นายอลงกรณ์ ได้ถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัวของ นายอลงกรณ์ จากนั้น นายอลงกรณ์ จะถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวแล้วนำไปใช้จ่ายค่าจ้างในแต่ละงวดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ด้วย แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และ นายอลงกรณ์ ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด บริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด บริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าวยังอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายจ่ายจำนวนไม่น้อยของบริษัท แต่ นายอลงกรณ์ กลับจำไม่ได้เลย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์ว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงินที่ระบุว่าได้รับเงินจาก นายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริงนั้น เห็นว่า นางอุไร เบิกความว่า เป็นการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และโครงการบูติก ซิตี้ หลายครั้ง นางอุไร จำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็ก็เป็นเพียงรายรับของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และ นายอลงกรณ์ ต่างไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับรายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธไม่น่าเชื่อว่าการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า

นายอลงกรณ์ ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ดังที่อ้างอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนำเอาข้อเท็จจริงในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับคำเบิกความของพยานต่าง ๆ มากกล่าวอ้างว่าไม่สามารถรับฟังได้นั้น เป็นการนำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหา หาใช่เหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าการยืมเงินจากบุคคลที่รู้จัก และการนำเงินเข้าบัญชีต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหา ต้องจดจำให้ได้ว่ามีเงินมาจากที่ใด จำนวนเท่าใด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้เบิกความไว้ชัดแจ้งแล้วว่าเป็นระยะเวลาอันนานแล้ว ประกอบกับไม่ได้รับเงินทั้งหมดไว้ด้วยตัวเอง ทำให้ไม่สามารถจดจำได้ ขอบที่ศาลจะรับฟังไม่ใช่หาเหตุผลสนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินมาไม่ถูกต้อง และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความชัดแจ้งแล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาใช้เงินจำนวนมากเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการหมุนเวียนทำธุรกิจและการลงทุน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องนำเงินที่มีอยู่จริงไม่กี่ล้านหมุนเวียนเดินบัญชีไปมาเพื่อความสะดวกในการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงิน หาใช่เงินรายได้ที่แท้จริงไม่ นอกจากนี้ ยังมีเงินยืมของบุคคลต่าง ๆ เพื่อเดินบัญชีให้ดูดี เงินจำนวนดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาคำนวณเป็นรายได้ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเสียประโยชน์และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับเบิกความตอบศาลว่า ผู้จัดการสาขาธนาคาร ซึ่งเป็นคนรู้จักกันขอให้ช่วยสนับสนุนเพื่อสร้างผลงาน ผู้ถูกกล่าวหาจึงยืมเงินจาก นางสาวคันสนีย์ สนิทวอล ซึ่งเป็นหลานของผู้ถูกกล่าวหานำฝากเข้าบัญชีดังกล่าว ซึ่งจำนวนเงินฝากด้วยเช็คสูงถึง ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และผู้ถูกกล่าวหาเองก็ได้เบิกความอธิบายว่า เหตุใดเมื่อครบกำหนดฝากประจำแล้ว จึงไม่ต้องคืนแก่ นางสาวคันสนีย์ แต่ผู้ถูกกล่าวหาถอนเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๐๐๑๐๒๕๑๐๐๑๖๓๓๘ ของผู้ถูกกล่าวหาเอง วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท แล้วถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเอง โดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปชำระหนี้กู้ยืมเงินแก่ธนาคาร เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิจารณาพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่า

เป็นการจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนตนในลักษณะเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหาเอง โดยไม่ปรากฏว่า นางสาวคันสนีย์ ได้หักทวงหรือโต้แย้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำ นางสาวคันสนีย์ มาให้ศาลไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเงินฝากนี้เป็นของ นางสาวคันสนีย์ จึงเป็นพิรุณและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งเห็นได้ว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้นำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหาวินิจฉัยคดีที่ผู้ถูกกล่าวหา อ้างในอุทธรณ์ไม่ ในส่วนการฝากเงินสด จำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท นั้น หากเงินนี้เป็นจำนวนเดียวกัน กับที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ว่าเป็นเงินที่ใช้ในการหมุนเวียนไปมาเพื่อการทำธุรกิจและการลงทุน และเพื่อความสะดวกในการกู้เงินธนาคารไม่ใช่เงินรายได้จริงที่จะนำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งมีภาระการพิสูจน์ก็ต้องนำสืบข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลเพื่อไต่สวนคำนวณหารายได้จำนวนที่แท้จริง และพิสูจน์ต่อศาลให้ได้ความจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีรายได้จากที่ใดหรือจากธุรกรรมใดอันเชื่อมโยง ให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควร และไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนผิดปกติ ลำพังตัวผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้างดังกล่าว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ย่อมไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยืมเงินจาก นางสาวคันสนีย์ เพื่อนำมาฝาก บัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เงินฝากธนาคาร เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับ จากการกู้ยืมจาก นายสมบัติ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่ นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติและเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็น เจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐาน ของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วนที่ดินดังกล่าว จึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วน ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม

แต่กรณีตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงไต่สวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ในฐานะคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้จากการกู้ยืม นายสมบัติ ไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งในส่วนนี้ แม้จะได้รับความจาก นายจุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และ นางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่าย ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงิน จำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่จะชำระเป็นเงินสดหรือแคชเชียร์เช็ค พยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่ นายจุฑาธุช ได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่ นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของพยานและ นางนภา รวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจเพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ใดและจะเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของ นายจุฑาธุช และ นายสมบัติ จึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืมมาจาก นายสมบัติ ดังนั้น ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยอ้างว่า นายสมบัติ บิดา ซื้อที่ดินส่วนนี้คืนมาจากผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ตนมิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมีการซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการชำระราคาค่าที่ดิน เนื่องจาก นายสมบัติ เป็นผู้ดำเนินการ ส่วนที่ นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า พยานนำเงินสดที่เก็บไว้

ใช้หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เมื่อ นายสมบัติ เป็นบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อาจเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๑ และแม้คำเบิกความของ นายสมบัติ ดังกล่าว จะเชื่อมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า นายสมบัติ ชำระค่าที่ดิน ให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวก็ขัดแย้งกับ ข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขายที่ดินเฉพาะส่วนไว้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่สมเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริง จึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินเฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาค่าที่ดินให้แก่ ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่อ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นายธีระพงศ์ จิระภาค

นางเมทินี ชโลธร

นายนพพร โพธิ์รังสียากร

นายอนันต์ วงษ์ประภรณ์

นายจินดา ปันทะโชติ

นายธงชัย เสนามนตรี

นายประมวญ รักศิลาธรรม

นายเสรี เพศประเสริฐ

นางนุจรินทร์ จันทร์พรายศรี